

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20440/2024
16.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Саша Мркаљ, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обојица из ..., које заступа пуномоћник Драган Алемпијевић, адвокат из ... и ГГ из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужених ББ и ВВ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2764/23 од 23.05.2024. године, у седници одржаној 16.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2764/23 од 23.05.2024. године у ставовима првом, другом и четвртм изреке и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање о жалби тужиоца.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2764/23 од 23.05.2024. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Јагодини П бр 1575/2022 од 24.07.2023. године, која је исправљена решењем тог суда под истим бројем од 21.12.2023. године и 12.01.2024. године. Ставом другим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца АА из ..., па је утврђено да је исти власник, те да има право на 1/5 стамбене зграде од 80 м² заједно са земљиштем под зградом и земљиштем неопходним за коришћење 1/5 стамбене зграде и на 1/5 стамбене зграде површине 36м², са земљиштем под зградом и земљиштем неопходним за коришћење стамбене зграде, а која се налази на кп.бр. .. КО ..., по лн.бр. .. СКН Јагодина, што су тужени ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., дужни да признају и трпе да се тужилац АА из ... упише као сувласник са уделом од 1/5 свих стамбених објеката са одговарајућом површином земљишта, као и са правом коришћења земљишта неопходним за коришћење свих стамбених зграда. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца према туженима за разлику од досуђеног удела тужиоцу од 1/5 у ставу другом изреке до тражене 1/4 удела као неоснован. Ставом четвртим изреке обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 98.280,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију су благовремено изјавили тужени ББ и ВВ, због погрешне примене материјалног права и прекорачења тужбеног захтева које је учињено пред другостепеним судом.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11...10/23), па је утврдио да је ревизија првотуженог и друготуженог основана, те да, с обзиром да су сви тужени јединствени супарничари, има дејство и према трећетуженој, у смислу члана 210. ЗПП.

У поступку није учињена битна повреда одредба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на које ревизијски суд пази по службеној дужности, а у ревизији се не указује на остале битне повреде одредаба парничног поступка због којих се ревизија може изјавити.

Из утврђеног чињеничног стања произлази да се тужилац оженио са трећетуженом 1967. године и дошао у домаћинство у коме је она живела са својим родитељима. Таст тужиоца је поседовао пољопривредно земљиште од кога је један део под шумом, а остало обрадиво. Спорни објекти су изграђени у време породичне заједнице између тужиоца, његове супруге и њених родитеља, на месту где је постојала стара кућа, која је порушена и на истом месту саграђена нова кућа. У време изградње тужилац је био запослен и у породичну заједницу уносио је своју зараду, отац трећетужене је радио у каменолому, поред рада у фирми радио и сезонске послове, а супруга – трећетужена је радила пољопривредне послове, бринула о деци, радила кућне послове и све остало што ради жена на селу. Трећетужена је са друготуженим закључила уговор о поклону непокретности оверен у Основном суду у Јагодини О.бр. 12093/2013 од 20.11.2013. године којим је туженом, као поклонопримцу поклонила и спорне непокретности, да би 21.01.2021. године између првотуженог и друготуженог био закључен уговор о купопродаји ОПУ 30/21, чији је предмет, поред осталих непокретности, била и овде спорна непокретност. Тужени ББ је укњижен са уделом од 1/1 на спорној непокретности на којој се налази земљиште под зградом и другим објектом површине 80м² и земљиште под зградом и другим објектом површине 36м², све уписано у лн.бр. .. КО

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање другостепени суд је, примењујући одредбе Породичног закона ближе наведене у образложењу побијане пресуде, утврдио да је таст тужиоца допринео са 1/5 на основу материјалне базе (пољопривредног земљишта које је поседовао), а да су остали учесници у стицању заједничке имовине – њих четворо, учествовали својим радом и доприносили са по 1/5, те да је тужилац на основу градње и стицања у заједници стекао право својине са уделом од 1/5 на спорним непокретностима. Трећетужена није могла да располаже наведеним уделом тужиоца на спорним непокретностима уговором о поклону закљученим 20.11.2013. године, због чега је у том делу уговор о поклону ништав, а због тога друготужени ВВ није могао да располаже уделом тужиоца на спорним непокретностима уговором о купопродаји закљученим 21.01.2021. године.

Према становишту Врховог суда другостепени суд је, због погрешне примене материјалног права, непотпуно утврдио чињенично стање у погледу доприноса тужиоца и осталих чланова породичне заједнице у време стицања, односно изградње спорних непокретности. Наиме, другостепени суд није имао у виду да је земљиште на коме је изграђена спорна непокретност било у својини оца трећетужене, због чега то

земљиште у смислу члана 168. у вези члана 195. став 3. Породичног закона, представља његову посебну имовину. Такође, ако је отац трећетужене доприносио и својим радом у изградњи спорне непокретности, а не само материјалном базом, његов допринос би био већи од доприноса тужиоца, трећетужене и њене мајке. Због тога допринос тужиоца није правилно утврђен, јер је другостепени суд погрешно применио материјално право у погледу посебне имовине трећетужене, односно њеног оца и вредности заједничке имовине коју су стекли у породичној заједници. Наиме, од вредности укупне заједничке имовине треба одузети вредност, односно удео посебне имовине појединих чланова породичне заједнице, а потом утврдити допринос чланова породичне заједнице у стицању имовине (заједничка имовина) и удео оног члана породичне заједнице који је имао и посебну имовину треба увећати за удео, односно вредност његове посебне имовине.

У наведеном смислу, другостепени суд због погрешне примене материјалног права није потпуно утврдио чињенично стање, па је ревизија тужених усвојена, а побијана пресуда укинута.

У поновном поступку другостепени суд ће поступити по примедбама из овог решења и допринос трећетужене, односно њеног оца у стицању заједничке имовине увећати за вредност, односно удео посебне имовине и материјалне базе, након чега ће утврдити удео тужиоца у стицању спорне непокретности и његово право својине на тим непокретностима.

Одлука о трошковима поступка укинута је јер зависи од коначног успеха странака у спору.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци решења на основу члана 416. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић